

[Erhard Jakobsen.]

sætte magt bag ved, at fysisk blokade ikke bliver anvendt i strid med den dagsorden, vi vedtog sidste år.

Den dagsorden, som vi utvivlsomt vedtager i dag, vil ikke bare have et stort flertal i folketinget bag sig, den vil også have et stort flertal ude i befolkningen bag sig, og det er på tide. Det er på tide, at mange af dem derude, der er opskræmte, fordi de ikke ved, om lov og orden gælder her i landet endnu, får at vide, at vi mener det alvorligt, når vi vedtager noget. Vi venter – og det tvivler vi ikke om vil ske – at regeringen gennem de lovlige myndigheder vil understrege, at en lov vedtaget i det høje ting skal holdes, at de bestemmelser, som myndighederne udformer på grundlag af denne lov, også skal holdes, og at man ellers kommer til at føle resultatet af, at man overtræder sådanne bestemmelser. Sådant må det være i et retssamfund.

Gert Petersen (SF):

Jeg så ud ad vinduet, da jeg gik herop. Men der er ikke bevæbnede folkeskarer derude, som kan forventes at storme Christiansborg i løbet af de næste 10, 15, 20 minutter. Der er ikke hejst røde faner rundt omkring, og der hænger ikke maskingeværskytter rundt omkring i stilladser og træer, og hvad ved jeg, derude, som man ellers kunne frygte ville begynde at beskyde denne ærverdige bygning og os, der sidder herinde.

Men der tales i denne sal og i denne sag, som om Danmark stod over for en slags borgerkrig. Jeg har sjældent været ude for, at det i den grad er lykkedes den ene halvdel af de medlemmer, der er i denne sal, at dramatisere en situation sådan, at man nu også har kunnet skræmme det meste af den anden halvdel, med det resultat at vi måske får en dramatisk situation. For her lægges jo op til tale om magtanvendelse og politiindsats osv. Statsministeren gav en forholdsvis nøgtern og afdæmpet redegørelse – så vidt jeg kan se, forekommer ordet politi én gang i den – men her har man fremsat et dagsordensforslag, som godtnok er længere, end det plejer at være fra den side, men dog ikke særlig langt, og hele to gange dukker ordet »politimæssig« op. Det er formodentlig en fejltagelse, at der ikke også står noget om politi i det tredje afsnit; hvordan vil man ellers forestille sig, at enhver form for fysisk blokade ikke alene bringes til ophør, men bringes effek-

tivt til ophør; det er ligesom en antydning af, at det altså ikke er sket hidtil, at der nu skal nye midler til. Hr. Erhard Jakobsen talte om magt, hr. Glistrup var næsten ved at gå til af fornøjelse. Det er da også karakteristisk for situationen, at da mødet blev genoptaget her og jeg kom ind i salen, kendte jeg ikke noget til det dagsordensforslag, hr. Auken ville fremsætte, men hr. Auken har fået en ny forbunds-fælle, for hr. Glistrup var elskværdigt i stand til at vise mig dagsordensforslaget og gennemgå teksten for mig, forklare mig, hvad der stod i det. I øvrigt skal jeg henvise til, hvad hr. Glistrup sagde heroppe fra talerstolen, jeg skal ikke referere en privat samtale.

Men det er altså udtryk for et skift i balancen. Nu er vi derhenne, hvor fremskridtspartiet og socialdemokratiet ligesom finder hinanden. Det var jo også det, hr. Glistrup sagde heroppe fra talerstolen, og jeg røber vel ingen hemmelighed ved at sige, at det også var noget i den retning, han sagde privat; hr. Glistrup siger det samme fra talerstolen, som han siger privat. Det er tænkt som en kompliment.

Jeg mener, at hele denne situation er ufatte-ligt overdramatiseret. Det, der er sket, er, at vi har en konflikt omkring et bladhus. Vi har i årenes løb haft masser af konflikter og også masser af konflikter omkring bladhusene. I 1973 havde vi en langvarig bladstrejke. Ja, det vil sige, strejken var såmænd ikke så slem, for der var ikke mange aviser, der blev lukket af typografforbundet, men den højtærede arbejdsgiverforening, hvis respekt for ytringsfriheden ingen ville drage i tvivl, lockoutede dengang det store flertal af dagblade. Vi har haft masser af andre bladkonflikter, vi havde en på Politiken for nogle år siden. Der er nogle steder, man ikke har det. Jeg læste en leder i Bornholms Tidende – det er en venstreavis, og der findes åbenbart også fornuftige venstrefolk – hvor der blev udtrykt undren over alt det, som skete på Berlingeren, for på dette venstreblad derovre på Bornholm havde man indført en ny teknik for et par år siden, og det var gået ved fornuftige og fredelige aftaler med typograferne; der var ikke blevet afskediget nogen, man havde fundet fornuftige ordninger. Det kan altså godt lade sig gøre. Men andre steder kan det ikke lade sig gøre, og det skal folketin-get altså nu blandes ind i.

Så kan man sige: vi skal sørge for – hov, det var forkert, men det er altså det, man siger heroppe – vi skal sørge for, at landets love